

AKP, Hızla Zayıflayabilir mi?

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Cum, 03/05/2013 - 14:08

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

12 Haziran 2011 Genel Seçimlerinde AKP, % 49,9 oranla 21 milyon 466 bin seçmenin oyunu aldı. Son anketlere göre, aşağı yukarı AKP'nin 4-5 puan kayıpla seçmen nezdinde hâlâ birinci sıradaki yerini korumaktadır. Fakat genel eğilim, AKP'nin sürekli kan kaybetmesi yönündedir. AKP'nin kan kaybı süreci hızlanabilir mi? Bu soruya doğru bir yanıt için **AKP seçmeninin eğilimini** analiz etmemiz gerekir.

AKP; 12 Haziran 2011 Genel Seçimlerinden hemen sora, aldığı oyların ideolojik kaynağını öğrenmek için, bir anket yaptırmıştı. Bu ankete göre; AKP'nin aldığı oyların sadece % 27 sini oluşturan seçmen, yani yaridan biraz fazlası, kendilerini "**Muhafazakâr**" olarak yani saf kan AKP'li olarak tanımlamıştı.

AKP'ye oy veren diğer kalan % 23'e varan seçmen kitlesi ise; ideolojik pozisyon olarak, en başta Türk Milliyetçisi (MHP çizgisi) olmak üzere Sosyal Demokrat (CHP, DSP veya diğer sol çizgide), Liberal Demokrat (DP, Genç Parti vs.) ve hatta % 3'e kadar olan bölümü de İşçi Partisine yakın olan ulusalcı, olduklarını açıklamışlardı.

Özetle son seçimlerden sonra yapılan bu ankete göre; ideolojik olarak, AKP'nin oylarının kabaca yarısı kendisine ait olmayan, **diğer partilere gidebilecek, ödünç oylar** olarak kabul edilebilir. Bu oran, aşağı yukarı 9-9,5 milyon seçmene karşılık düşmektedir.

Bu seçmenleri AKP'ye oy vermeye iten nedenler, neler olabilir?

Bence bunun çok çeşitli nedenleri vardır. Fakat nedenler arasından özellikle **ekonomik ve siyasi** olanlar, başat rol oynamaktadırlar.

Ekonomik açıdan AKP'yi destekleyen bu ödünç oyların bir numaralı motifi, AKP'nin **istikrar** sağladığıdır.

Siyasi olarak ise bu seçmenler çoğunlukla; kendi dünya görüşüne sahip olan siyasi partilerin politikalarını ve çalışmalarını, **yetersiz bulmalarıdır**.

Başbakan Erdoğan; Türkiye'nin Borçları konusunda yaptığı tüm konuşmalarında hep, kendi iktidar döneminde IMF'ye olan borçların azaldığından, hatta IMF'ye borç para bile verecek duruma geldiğimizden dem vurmaktadır. Bu tipik bir Başbakan Erdoğan hilesidir. Yaptığı hilenin özü, kendisinin bir Başbakan olarak sorumlu olduğu Türkiye'nin **toplam borcunu** değil de, **sadece** IMF'ye olan kısmını dillendirmesidir.

Başbakan'ın bu davranışını bir örnekle somutlaştıralım. Karısından ailenin mali durumunu gizleyen, esasında mobilyacıya ve bankaya borcu olan bir adama karısı; ne kadar borcumuz var diye sorunca, o adam bankaya olan borcunu iki misline çıkarıp o parayla mobilyacıya olan borcunu ödemiş olsa,

karısına sadece “*Mobilyacının bütün borcunu ödedim!*” demesi gibi bir tavidir.

Borçlanmanın, insan üzerinde **iki türlü** etkisi vardır. Birincisi, insanı alacaklı tarafa karşı mahcup ve mahkûm, yani **bağımlı** yapar; ikincisi ise borcu olan insanı durum itibariyle **muhafazakâr** yapar.

Türkiye **toplum** olarak, AKP iktidarı döneminde **2,5 kat** daha fazla **dışa borçlanmış**tır. 2002 yılında ülkenin toplam borcu, 139 milyar dolarken 2012 yılı itibariyle bu borç 334 milyar dolara çıkmıştır. AKP’nin özelleştirmelerden aldığı **50 milyar** dolar da eline geçen paranın cabasıdır!

Fakat Türkiye’nin bu yüksek borçlanması, kamudan çok **özel sektöre** aittir.

Yüksek **borçlanma**; ülkemizin **dışa bağımlılığını artırdığı** gibi, hükümet edenlerin de ülkenin dış ilişkilerinin değiştirilmesine pek yanaşmamalarına neden olmaktadır. Çünkü alacaklı ile borçlu ülkeler veya bu ülkelere ait kurumlar arası ilişkilerin bozulması, yeniden borçlanma koşullarını ve eski borçları ödeme koşullarını da bozacağından, borçlu tarafın sıkışmasına, alacaklı tarafın ise borçlu karşısında avantajını kaybetmesine neden olacaktır. Bu durumda borç ilişkisi, alacaklı ve borçluyu bir birine **bağımlı** yapmaktadır. İlişkide **belirleyici** olan taraf ise elbette **alacaklıdır**.

Aynı durum, yurt içindeki borçlu olan her vatandaş için de geçerlidir. Vatandaş, borçlandığı bankalara ve diğer kurumlara hem bağımlıdır; hem de düzenin, siyasi iktidarın değişmesini pek istemez(**muhafazakâr** bir davranış). Çünkü her siyasi değişiklik düşüncesi, insan psikolojisinde **belirsizlik** duygusu yaratır. Yani iktidar değiştiğinde; yeni iktidarda istikrarın olup olmayacağı, kriz yaşanıp yaşanmayacağı vs. düşünceleri, dolayısı ile kendisinin işini kaybedip, borçlarını ödeyemez duruma düşüp icralık olma korkusu nedeniyle vatandaşlarda pek fazla iktidara muhalefet etme isteği de oluşmaz. Elbette; geleneksel olarak muhalif olmak, ayrı bir konudur.

Özetle ulus devletleri ve onların vatandaşlarını **borçlandırmak**; emperyalizm ve küresel finans sermaye için hem **ekonomik açıdan çok kârlı** bir iştir; hem de **siyasi açıdan** kendilerine **bağımlı ve muhtaç** toplumları ve insanları yaratma **projesidir**. Emperyalizm ve küresel finans sermaye işbirlikçisi AKP birlikte, bu projeyi on senedir Türkiye’de uygulamaktadırlar.

Küresel finans kapital, Türkiye’den her yıl ortalama 20 milyar dolar kâr ve faiz transferi yapmaktadır. Fakat küresel finans kapital bununla yetinmiyor; ayrıca 130 milyar dolar kadar “**sıcak parayı**” da Türkiye’nin kısa vadeli portföylerinde ve yatırım fonlarında, her an için yurt dışına çıkarabilecek durumda tutarak, **Türkiye siyasetini şantaj altında tutuyor!** Örneğin Türkiye’deki 2001 krizinde iki gün içinde yurt dışına 1,5-2 milyar dolar çıkmış; bu nedenle faizler bir gecede % 10000’e fırlamıştır!

Denebilir ki borçlanmak ve sıcak paraya muhtaç olmak konusunda, yabancı küresel finans sermayeyi ve emperyalizmi sorumlu tutmak haksızlıktır! Çünkü borcu alan da biziz, sıcak parayı ülkeye çağıran da biziz! Bu tespit doğru ama **yarım doğru!** Elbette bu konuda baş sorumlu olan, ülkemizin bu bağlamda uyguladığı siyasettir; fakat emperyalizmin egemen olduğu **dünya serbest finans piyasalarında** küresel finans kapitalin bizim gibi ülkeleri **tuzağa düşürdüklerini** de asla gözden kaçırmamamız gerekmektedir.

Örneğin 2008 büyük finans ve ekonomik krizden sonra ABD, AB ve Japonya son 4-5 senedir dünya finans piyasasına durmadan dolar, avro ve yen basıp sürmekte. Öyle ki bu emperyalist ülkeler, para basmaya kâğıt dahi yetiştirememektedirler. Üstelik bu paraların basıldığı ana merkezlerde faizler sıfıra yakındır. (ABD’de merkez bankası politik faizi % 0,25’tir). Dolayısı ile her gün **karşılıksız basılıp** emisyonla sürülen bu para birimlerinin milyarlarca miktarı; faizlerin, **merkezde** sıfıra yakın faize göre oldukça yüksek olan ve Türkiye gibi sıcak paraya muhtaç olan **çevre** ülkelerine oluk oluk akmaktadır. Ayrıca; eğer bu emperyalist ülkeler, sıfır faizle bu paraların dışarıya akmasını sağlamasalar, o zaman çünkü kendi emperyalist metropol ülkelerinin iç piyasalarında **müthiş bir enflasyon** da baş gösterecektir.

Kısaca, bu **para bolluğu politikası**, ABD, AB ve Japonya gibi emperyalist devletlerin merkez bankalarının, çevre ülkeleri **sömürme** ve onları **borçlandırarak kendilerine bağımlı** yapmalarının **bilinçli bir siyasetidir**. Yani emperyalist finans kapitalin hizmetinde olan devletler, **resmi kalpazanlıkla** sıcak paraya muhtaç, durmadan borçlanan çevre ülkeleri sömürmektedirler.

Bu olay özünde, resmen bir **kalpazanlıktır**! Ancak parayı basan **resmi** merkez bankaları olduğu ve de diğer dünya devletleri de bu para birimlerini **resmen tanıdığı** için bu kalpazanlık da tıklar tıklar işlemektedir. Görüldüğü gibi, borçlanan ve sıcak paraya muhtaç olan devletler, emperyalist devletler tarafından resmen **mafya usulü** bir **kalpazanlıkla**, bu paralara **faiz ve kâr** ödeyerek sömürülmektedirler; siyasi olarak ta onlara bağımlı hareket etmek zorunda kalmaktadırlar.

Türkiye; devleti, hükümeti, toplumu ve vatandaşları ile işte bu borç ve sıcak para **tuzakına düşürülmüştür**. İktidardaki AKP, ele geçirdiği bu iktidarını kaybetmemek için bu oyuna gelmekte beis görmemekte, emperyalistlerin her şantajına boyun eğmektedir. Çünkü AKP; **ulusal** bir parti değil, **işbirlikçi** bir partidir!

AKP'nin seçimlerde bir bakıma ödünç aldığı, ideolojik olarak kendisine ait olmayan oyların AKP'ye gelmesinde yine önemli rol oynayan diğer bir faktör ise; **siyasi** olarak bu seçmenlerin, küçük partilerin % 10 seçim barajına takılmaları endişesi, büyük partilerin ise onlar açısından **yetersiz ve basiretsiz** siyaset yapmalarıdır.

MHP'nin geçmişte AKP'nin zor duruma düştüğü siyasi durumlarda hemen onun yardımına koşması (örneğin A. Gül'ün Cumhurbaşkanlığına seçilmesi vs. gibi), CHP'nin ise adeta iktidar olmak istemeyen bir tavırla, kendi tarihsel kökenini inkâr edecek derecede beceriksiz ve ilkesiz bir siyaset izlemesi, bu iki partinin kimi seçmenlerini, bu partilerden soğutup AKP'ye yöneltmiştir.

Ancak iktidarının üçüncü döneminde AKP, giderek ülkenin devleti ve milleti ile bütünlük içinde **varlığını riske atacak hatalar** yapmaya başlamıştır. AKP'nin 29 yıldır ülkeye kan kusturan **PKK terörü ile işbirliği** yapması, **artık bardağı taşıran son damla** olmuştur. Bu durum, meclisteki muhalefet partilerinin de aklını başına toplamalarına **vesile** olmaktadır. Özellikle son zamanlarda **MHP**, AKP-PKK ortaklığına **tutarlı ve gerçekten milliyetçi** bir direniş göstermektedir. CHP ise başlangıçta bu ortaklığa verdiği siyasi krediden yavaş yavaş vaz geçeceği benzetilmektedir.

AKP-PKK ortaklığı; ülkeyi süratle bölünmenin eşiğine yaklaştırmakta, teröristleri meşrulaştırmakta, on binlerce şehit yakınlarını ve gazilerimizi derinden incitmekte, ülkede, belirsizlik ve iç barışı tehlikeye atan bir **gerginlik** ortamı yaratmaktadır. Akil insanların toplantılarına olan halkımızın öfkesi ve 1 Mayıs'ta İstanbul'da bütün İstanbullulara adeta dışarı çıkma yasağı uygulayan, emekçilere karşı gaddar ve zalimce terör estiren, bir iç savaş provasını andıran AKP'nin **faşist polis devleti** uygulamaları; bizim bu tespitimizin en açık kanıtlarıdır.

Dolayısı ile borçlu vatandaşlar açısından şimdiye kadar bir **istikrar** unsuru olarak görülen AKP iktidarı; tam tersine, artık ülkeyi, borç ve sıcak para üzerinden giderek **dışa daha da bağımlı** yapmasıyla, komşu devletlerle olan **geçimsizliği** ile **teröristlerle işbirliği** yaparak ülkeyi **bölünmenin ve bir iç savaşın eşiğine taşınmasıyla** tam bir **istikrarsızlık** unsuru haline gelmektedir. Bu da istikrar argümanı ile AKP'yi destekleyenlerin, artık bundan vazgeçmeye hazır olacakları, anlamını taşımaktadır!

Türkiye'ye ne AB'den ve ne de NATO'da fayda gelir! NATO 60 yıldır hep ordumuzu kullanmış, buna karşılık biçim için, terör konusunda bile, kılını kıpırdatmamıştır. AB ise Türkiye'ye hiçbir hak tanımadan, Türkiye'yi 1996'dan beri kendisinin bir **iç pazarı** haline getirmiştir. Şimdiden sonra bu iki **batıcı** kurumdan daha fazla bir şey beklenemez!

Türkiye, emperyalist devletlerin borç ve ekonomik kriz içinde çırpındığı, **BRIC** devletlerinin ve **Şangay İşbirliği**'nin olağan üstü yükseldiği bu yeni dünya konjonktüründe; **tam bağımsızlığını** sağlayarak, doğu-batı ayrımı yapmadan bütün ülkelerle **karşılıklı çıkar ve saygı temelinde** uluslararası ilişkilerini **yeniden düzenlemelidir**!

Türkiye, teröristlerle müzakere ve işbirliği yerine; İran, Irak ve Suriye gibi komşu devletlerle, onların merkezi hükümetleriyle iyi ilişkiler kurarak; bu devletlerle **teröre karşı ortak mücadele** yürütmelidir.

Ülkemizin içinde bulunduğu bu kritik ve olağanüstü sorunlu durumundan **kurtuluşunun yolu vardır** ve bu yol **Mustafa Kemal Atatürk'ün yoludur!** Bütün vatanseverler giderek **Mustafa Kemal Atatürk'te** birleşmektedirler. Yeniden **Ulusal Kurtuluşa** ve **Tam Bağımsızlığa** giden ulusal uyanış ve ulusal birlik süreci, 23 Nisan 2013 tarihinde Ankara'da **Milli Merkez'in** oluşması **ve MHP ile CHP'nin** giderek **tutarlı hale gelmeye başlayan siyasetleriyle hızlanmıştır.**

Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde emperyalizme ve gericiliğe karşı büyük ve tarihi zaferini yaşayan **Türk ulusu**, bu **tarihsel deneyim** ve **sağduyulu azmiyle** bu kritik durumdan da **zaferle** çıkmasını bilecektir!

Mehmet ÇAĞIRICI

mehmet.cagirci@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

AKP, Hızla Zayıflayabilir mi?

İçeriği Yazan: Cem Osman TAMTÜRK Zaman: Cum, 03/05/2013 - 18:43

Merhaba Mehmet bey,

Emperyalist devletlerin bu mafyavari kalpazanlıklarında nasıl acımasız olduklarının en büyük örneği Irak'dır. Hatırlanacağı üzere Irak ABD yi Euro ya geçmekle tehdit etmiş ve yıkılışını imzalamıştı. Saygı ve selamlar...

Küçük Bir Katkı

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Salı, 07/05/2013 - 18:44

Merhaba Cem Osman Bey,

Makalene küçük bir katkı:

1. PKK çekilmedi. Asıl çekilen TSK'dır! TSK'nin çekildiği yerleri şimdi PKK denetliyor. Yani bölge, fiilen silahlı PKK'nın denetiminde özerkleşmiş durumda! Basında çıkan haberlere göre; Mardin'in Nusaybin ilçesinde ve Mardin Merkez köylerin birinde, PKK'lı teröristler, yol kesip köylülere kimlik sormuşlar!
2. PKK ile pazarlıkta verilen sözler:
 - Özerklik ve Federasyon dayanan ve
 - Türk milletinin olmadığı, çok milletli **yeni** bir Anayasa;
 - Öcalan'a ve diğer Teröristlere Özgürlük!
3. Alınan söz: AKP-PKK işbirliği ile halka **Başkanlık** Sistemini kabul ettirmek!
4. AKP-PKK ortaklığının **yeni askeri işbirliği** alanı ise; birlikte Suriye'de Esad'ı devirmek, hatta bir Savaş durumunda İran'a karşı birlikte savaşmaktır!

Saygı ve selamlarımla..

- [Analiz](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]

Kaynak URL (19/05/2024 - 15:59 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/akp-hizla-zayiflayabilir-mi>

Bağlantılar:

- [1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>
[2] <mailto:mehmet.cagirici@politikadergisi.com>
[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/analiz>
[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>